

POUŤ FARNOSTI DO POLSKA

6.— 8. KVĚTEN 2017

Uplynulý rok Božího milosrdenství, zdařilá pouť farnosti do Říma, světové dny mládeže v Krakově – to jsou jen některé z důvodů, proč se vydat s farností právě na tato místa. Jako nejvhodnější termín byl na pastorační radě navržen letošní druhý prodloužený víkend v květnu.

Po zkušenostech s přípravou cesty do Říma bylo jasné, že všechna místa je třeba navštívit a projít předem a následně program dobře připravit. Zájmců se našlo dostatek, brzo byla kapacita velkého autobusu naplněna, takže nakonec jsme přidali navíc ještě menší autobus, celkem 67 poutníků včetně řidičů.

Nejdůležitějšími body programu byly nepochybně společné modlitby a mše svaté slavené na posvátných místech, kdy má člověk čas spočinout a vnímat posvátnost daného místa.

Bez společné mše svaté zůstane nádherná výzdoba bazilik a kostelů jen jaksi na povrchu. Jsme vděční za to, že s námi mohl být otec Vladislav a připravil pro nás opravdu naplněný čas.

Společné foto na Wawelském nádvoří—Krakov

Den před tím a den první, sobota 6. května...

V pátek večer se balíme na pouť, v rychlosti se díváme na počasí a zjišťujeme, že deštník bude nepostradatelným společníkem naší cesty.

Je sobota ráno kolem páté hodiny a my se na parkovišti rozdělujeme do autobusů. Jelikož program poutě byl lákavý, ústecká farnost vypravuje 1,5 autobusu. Malý autobus „kinderbus“, jak jsme ho během cesty pojmenovali, řídil Petr Pírk. P. Vladislav je vedoucím v prvním autobuse. Napadá nás...kdo se ujme naší malé skupiny? Netrvalo dlouho a role byly rozděleny. Vedoucími se stává Magda Kokulová s Martou Pírkovou. Obě se snažily nám cestu do Polska zpříjemnit. Zpívali jsme, předčítali z brožurky a také modlili.

Kolem poledne jsme dorazili na Jasnou Horu v Čenstochové, která je pátým největším poutním místem na světě. Zde jsme prožili společnou mši svatou, při níž nám P. Vladislav připomněl, že je dobré se zastavit, být spolu s Pánem a otevřít svá srdce Božímu působení. Dominantou tohoto místa je obraz Panny Marie Čenstochovské, ke které chodí poutníci děkovat a vyjadřovat vděčnost.

V pozdních odpoledních hodinách jsme dorazili do hotelu Krakus, kde jsme měli zajištěný nocleh na dva dny s polopenzí. Po společné večeři jsme na pokojích sdíleli své poutní zážitky. Připomínáme, že deštník jsme prozatím nepotřebovali.

CZĘSTOCHOWA, OBRAZ ČERNÉ MADONY

Desková ikona čenstochovské Panny Marie se řadí k byzantským ikonám zvaným Hodegetria čili „Ta, která vede“.

Sám obraz o rozměrech cca 122x82x3,5 cm se skládá ze tří slepených lipových desek, na něž je nanášena 2-3 mm silná vrstva křídý. Samotná malba je pak zhotovena temperou na plátně.

Je na něm zobrazena Nejsvětější Panna Maria s Dítětem Ježíšem na levé ruce. Matka Boží je oděná v červeném šatu, na němž má modrý plášť ozdobený liliemi hrabat z Anjou. Pravou ruku má na prsou.

Dítě Ježíš na sobě má bohatě zlacený, karmínově zbarvený oděv s rukávy u zápěstí zapnutými – stejně jako tomu je u Jeho Matky. V levé ruce drží knihu, Jeho pravá ruka je pozdvižena v žehnajícím gestu ukazujícím přitom na Marii.

Svatozáře Matky i Dítěte jsou celé zlaté. Pozadí obrazu je zelené, což v řeči byzantských ikon znamená plnost milostí Ducha Svatého. Božské Dítě je bosé, což ostře kontrastuje s Jeho bohatě zdobeným šatem.

Mariin modrý plášť, zahalující rovněž její hlavu, působí dojmem prosté roušky. V místě nad čelem je na plášti namalovaná hvězda. Šaty obou postav jsou zlaté olemovány. Nadto jsou ještě obě postavy dodatečně obdařeny uměleckými šaty a korunami s drahokamy.

KRAKÓW—ŁAGIEWNIKY, SVATYNĚ BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ

Svatyně Božího milosrdenství se nachází na jihu Krakova v blízkosti trasy, která spojuje Krakov a Zakopané. Na toto místo přichází početný zástup poutníků z celého světa.

Svatý Jan Pavel II. nazval už v roce 1985 toto místo střediskem úcty Božího milosrdenství. Základní kámen, pocházející z Golgoty, požehnal papež Jan Pavel II. v roce 1997 při své návštěvě Polska. Stavba začala 8. 9. 1999 a už 17. 8. 2002 byla posvěcena. Základní kámen je vložen do stěny v přední svatyni.

Bazilika má dvě podlaží. Horní podlaží pojme cca 15 tis. poutníků a její jednoduchý interiérový má napomáhat soustředění a modlitbě.

Pozornost toho, kdo vstoupí dovnitř, upoutá pohled na centrální obraz Milosrdného Ježíše. Pod ním je umístěný zlacený svatostánek v podobě zeměkoule. Svatostánek obklopují ratolesti vinné révy zmítané větrem. Jde o metaforu člověka zápasícího s hříchem. Jediná pomoc přichází od milosrdného Ježíše.

KRAKÓW—ŁAGIEWNIKY, SANKTUARIUM JANA PAVLA II.

Horní bazilika - superiore

Horní kostel byl posvěcen 23. června 2013 kardinálem Stanisławem Dziwiszem. Je založen na osmibokém půdorysu. Povrchové úpravy interiéru dominuje kámen a pohledový beton. Hlavní oltář a boční stěny jsou vyzdobeny mozaikami Marko Ivana Rupnika SJ.

Kolem lodi jsou čtyři hlavní kaple: adorační kaple, křestní, Czestochovská a Naší Paní z Fatimy, za kněžištěm je kaple Nazaret, Betlém a kříž.

Velmi vzácnou relikvií je zde klerika Svatého otce potřísněná krví při atentátu 13.5. 1981.

Spodní bazilika—inferiore

Hlavní oltář nese obraz Jana Pavla II., který je obklopený polskými světci. Klenba chrámu s paprsky uspořádanými ve formě osmicípé hvězdy odkazuje na Pannu Marii jako Hvězdu moří - Stella Maris.

Relikviář krve Jana Pavla II. darovali lékaři z nemocnice v Římě Gemelli osobnímu sekretáři papeže Stanisławu Dziwiszovi. Je uzavřen ve skleněné rakvi a umístěný uvnitř mramorového oltáře uprostřed osmibokého chrámu.

Kaple relikvií

V kapli je deska z náhrobku Jana Pavla II., která byla před jeho blahorečením umístěna v kryptě baziliky sv. Petra v Římě. Můžeme zde také uctít relikviář s krví papeže provedený na modelu evangeliáře, který při pohřbu Jana Pavla II. boční vítr nakonec zavřel.

Ve vitrínách jsou další předměty vztahující se k životu Jana Pavla II. Kaple je zvláštním místem modlitby pro kněze.

Den druhý, neděle 7. května

Je nedělní ráno a pět minut před odjezdem všichni poutníci sedí na svém místě v autobuse směr Lagiewniki a Sanktuarium Jana Pavla II. Všichni víme, že P. Vladislav má rád dochvilnost a přesnost.

Mši svatou jsme slavili v Kapli relikvií Jana Pavla II. V kázání jsme se dozvěděli, že Kristus zmrtvýchvstalý promlouvá k nám skrze Jana Pavla II. a svatou Faustynu, ale Kristus zmrtvýchvstalý chce promlouvat také k nám skrze každého z nás. Kdo miluje, do něho se promítá tvář Krista zmrtvýchvstalého.

Tato bazilika je rozdělená na dvě části. V dolní části jsou obrazy Jana Pavla II. V horním patře se nachází nádherné mozaiky od Marka Rupníka.

Dále jsme navštívili baziliku Božího milosrdenství. V horní části baziliky je umístěn zlatený svatostánek v podobě zeměkoule. Svatostánek obklopují ratolesti vinné révy zmítané větrem. Jde o metaforu člověka zápasícího s hříchem. Jediná pomoc přichází od milosrd-

ného Ježíše. Toto místo se vztahuje k Faustyně Kowalské, kterou Kristus požádal, aby byla misionářkou Božího milosrdenství. Měla lidem sdělit, že je Bůh miluje.

Poté jsme se mohli ztišit u hrobu svaté Faustyny. Každý měl dostatek času přemýšlet o síle tohoto místa.

Po výborném pozdním obědě jsme zavítali do solných dolů ve Wieliczce. V „kinderbuse“ panovala dobrá nálada, zpívalo se a vymýšleli jsme vtipné básničky pro velký autobus. Jednu z nich zde zmíníme.

Přijeli jsme do dolů,
pojdme dolů nahoru.
Pojďte rychle za námi,
Pán Bůh ať nás ochrání.

V solném dole jsme měli vtipně komentovanou prohlídku. Byli jsme rozděleni na dvě skupiny. Jedna se jmenovala Elišky a druhá Martušky. Stále nám připomínali: „Fotte, dýchejte a olizujte.“ Trasa byla dlouhá 3,5 km, po 800 schodech jsme se dostali až do 135 m pod zem. Zajímavostí je, že celková délka chodeb je 300 km. Zázemí v solných dolech je výborné. Nachází se zde bufet, pěkná restaurace a obchůdky se suvenýry. Cesta nahoru v malých kabinkách se stala pro některé nezapomenutelným zážitkem.

Den třetí a závěrečný, pondělí 8. května...

V pondělí po výborné snídani jsme vyrazili do cisterciáckého kláštera v Mogile, kde jsme v kapli slavili mši svatou. Z kázání nás oslovilo několik myšlenek, rády bychom vyzdvihly jednu z nich. „Nemusíme všechny situace držet ve svých rukou, ale můžeme je nabídnout Pánu. Bůh je všemohoucí.“

Po společném focení jsme vyrazili do centra Krakova. Navštívili jsme Wawel, kde se nachází královský palác a katedrála zasvěcená sv. Stanislavu a sv. Václavu. Nevynechali jsme ani kostel P. Marie a tržnici. Každý z nás si město užíval po svém.

Rády bychom poděkovaly P. Vladislavovi za duchovní doprovod a starost o poutníky, Veronice Poslušné za veškeré vytvořené materiály o místech, která jsme navštívili, schůle za krásné doprovázení při mši svaté. A velké díky patří i našim řidičům autobusů.

Malým zázrakem a překvapením pro nás všechny bylo, že deštík byl na této pouti zbytečný!

poutnice z „kinderbusu“ Hana a Jana

Básnička na závěr...

Poutníci vytvořili společenství
a mohli zažít milosrdenství.

Svá srdce otevřeli,
radostí byli nositeli.

Místo závěru...

Ráno jsme vyjeli autobusem č.2. Na začátku cesty jsem spala, poté jsme se modlili a zpívali. Okolo 11.30h jsme přijeli do Czestochowé, byl to zážitek jít po kolenáčích kolem Černé madony. Byl tam nával lidí a já si říkala, že jestli to bude všude, tak to bude hodně náročné. Poté jsme jeli na ubytování.

Druhý den jsme jeli do Lagiewniku, bylo to hezké. Mně se hodně líbily mozaiky a roucho od krve sv. Jana Pavla II. Mše byla pěkná a to centrum bylo obrovské. Ráda bych jsem se sem vrátila. Pak jsme se vrátili na ubytování a dali jsme si oběd.

Navečer jsme konečně jeli do solných dolů ve Wieliczky. Mé tušení a těšení to ještě předčilo. Bylo to úžasné. Měli jsme hodně vtipnou průvodkyni. Všichni jsme z hluboka dýchali, protože jeden nádech prodlužuje život o 5 minut. Ušli jsme 800 schodů a 3,5 km, ale ze solného dolu jsme viděli jen 2%.

V pondělí jsme jeli do Mogily a do centra Krakova. Měli ochočené holuby a výbornou zmrzku. Potom nám nezbylo, než jet domů.

P.S. Autobus č.2 zdravil autobus č.1:

Autobus č.2 zdraví farníky z Ústí nad Orlicí.

Přijeli jsme z Krakova, vítá nás ústecká obora. Na pouti nám bylo zlatě a teď jdeme všichni na kutě. Dobrou noc.

Marie Kadová ml.

Děkuji všem, kteří připravili pout' farnosti Ústí nad Orlicí do Polska ve dnech 6. - 8.5.2017. Splnila se mně tak touha navštívit místa, kde loni probíhaly Světové dny mládeže s papežem Františkem. Při účasti na mši sv. na těchto posvátných místech byla hmatatelná Boží přítomnost. Jsem moc ráda, že jsem mohla duchovně čerpat na těchto posvátných místech. Bohu díky za vše.

Marie Zemanová

Velké díky za skvělou přípravu této pouti patří P. Vladislavovi, že se o nás opravdu otcovsky staral. Veronice Poslušné za technický servis a Cilce Pecháčkové za hudební doprovod při mších. Dík také patří šoférům za bezpečnou přepravu a dále i všem „účastníkům zájezdu“, že byli dochvilní a nikde se neztráceli. Z mých zážitků z pouti bych uvedl, že jsem se pomalu, ale jistě ztrácel. Jestli jsem v horním nebo v dolním podlaží, jestli jsem v Sanktuariu nebo v bazilice. A pak to množství kaplí okolo! Ale přesto uvedu jedno, co mně nejvíce zaujalo. Bylo to u jednoho oltáře znázornění větví vinné révy zmítané větrem. Tam jsem si fakt představoval sebe, jak ten hříšník se mnou mele, ale zároveň si uvědomoval, kde mám to zakotvení - v Bohu.

Jan Hordějčuk starší

Jsem ráda, že jsem jela s Vámi na tuto pout' do Polska, i když jsem k sobě nikoho neměla. Chci Vám ještě jednou poděkovat za všechnu starost a péči o nás poutníky. Samozřejmě největší dík patří Té nejvyšší reži. Byly to bezvadné, obohacující a bohatě naplňující dny, jak po stránce poznávací, tak duchovní. Pro mne to byly tři dny duchovně prožité ve společenství s ostatními poutníky, ze kterých žiji dosud. Díky!

Marie Novotná

Medián - občasník

vychází jako příloha
Informačních novin ústecké farnosti – INUF

Červen 2017, INUF 180

Texty:

Hana Aligerová a Jana Motlová,
další poutníci

Foto: Pavel Veverka, Vladislav Brokeš a další

Úprava:

Veronika Poslušná

Korektura:

Jana Divišová

Informace: www.wikipidie.cz

Jen pro vnitřní potřebu farnosti.